

V. Arbeidshof Antwerpen, afdeling Hasselt, 28 mei 2015

Bewijs van arbeidsongeschiktheid – Medische attesten bijgebracht door de sociaal verzekerde zijn dezelfde als deze neergelegd in eerste aanleg voor de Arbeidsrechtbank

Indien de sociaal verzekerde in zijn akte hoger beroep dezelfde medische attesten inroept als deze welke reeds ter beoordeling zijn voorgelegd aan de Arbeidsrechtbank in eerste aanleg en waarvan d Arbeidsrechtbank oordeelde dat deze geen nieuwe overtuigende medische elementen bevatten ter ontkrachting van de bestreden beslissing, dan kunnen deze zelfde medische attesten in graad van beroep ook geen overtuigende werking hebben.

A.R. 2014/AH/225

...

1. Postuleringen van partijen

De verzekerde postuleert, in het verzoekschrift tot hoger beroep, in hoofddorde het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren.

Dienvolgens het bestreden vonnis van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren, van 23 juni 2014 en de bestreden administratieve beslissing van 7 juni 2012 te vernietigen en te zeggen voor recht dat de verzekerde vanaf 14 juni 2012 arbeidsongeschikt is gebleven als bedoeld in artikel 100 van de gecoördineerde ZIV-wet.

Het RIZIV te veroordelen tot de kosten in beide aanleggen.

In ondergeschikte orde de aanstelling van een geneesheer-deskundige te bevelen.

Ter openbare terechtzitting van 23 april 2015 verklaart de verzekerde zich te gedra en naar de wijsheid van het hof.

Het Rijksinstituut voor ziekte- en Invaliditeitsverzekering postuleert het hoger beroep ontvankelijk te verklaren doch als ongegrond af te wijzen.

Dienvolgens het bestreden vonnis te bevestigen in al zijn beschikkingen.

2. Motivering

1. Het bestreden vonnis dient bevestigd te worden en het hof verwijst naar de motieven van de eerste rechter waarbij het hof zich kan aansluiten om de in het aangevochten vonnis ontwikkelde redenen die wij ons eigen maken en zulks zover als nodig en zover deze niet in tegenspraak zijn met onderhavige.

Het geschil tussen partijen beperkt zich tot de vraag of vanaf 14 juni 2012 arbeidsongeschikt is zoals bedoeld in artikel 100, § 1 van de wet betreffende de verlichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Overeenkomstig artikel 100, § 1, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, wordt als arbeidsongeschikt erkend de werknemer die:

- 1) alle werkzaamheid heeft onderbroken,
- 2) als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen,
- 3) waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon, van dezelfde stand en met dezelfde opleiding, kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepencategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitgeoefend hebben uit hoofde van zijn beroepsopleiding.

Gedurende de eerste zes maanden van arbeidsongeschiktheid wordt de arbeidsongeschiktheid beoordeeld ten aanzien van het gewone beroep van de verzekerde, voor zover de oorzakelijke aanleiding voor een gunstig verloop of voor genezing vatbaar is binnen een redelijk korte tijdspanne.

Na een periode van zes maanden dient de toestand geëvalueerd te worden ten aanzien van de algemene arbeidsmarkt.

Aangezien de verzekerde de beslissing van de geneesheer-inspecteur van het RIZIV betwist, dient aan de hand van medische stukken het tegendeel aangetoond te worden.

2. In de akte van hoger beroep kan de verzekerde zich niet akkoord verklaren met dit vonnis en verwijst naar de verslagen van twee specialisten (Dr. V. en Dr. L.) dewelke betrokkene ook liet gelden in eerste aanleg en waarop de gerechtsdeskundige reeds gereageerd heeft, brengt geen nieuwe overtuigende medische elementen aan ter ontkrachting van de bestreden beslissing, zodat een en ander dient bevestigd te worden.

Het hof is van oordeel dat de deskundige na een degelijk uitgevoerd onderzoek en rekening houdend met de door partijen bijgebrachte (medische) stukken tot een goed gemotiveerd besluit komt.

3. Ten overvloede dient vastgesteld dat *ter* openbare terechtzitting van 23 april 2015 zich naar de wijsheid van het hof wenst te gedragen, aangezien onvoldoende attesten kunnen overlegd worden.

4. De verdere argumenten van partijen, ontwikkeld in conclusies of ter zitting, en voor zover niet beantwoord in huidig arrest, worden verworpen als irrelevant, minstens ongegrond.

Arbeidshof Antwerpen, afdeling Hasselt - 2014/AH/225 - 28 mei 2015 - p. 6

Beslissing

Het arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond.

Bevestigt het vonnis van 23 juni 2014 van de Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren gewezen onder A.R. nr. 12/1234/A.